

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 10 octombrie 2023
(OR. en)

13076/23
ADD 1 REV 1
LIMITE
PV CONS 41
AGRI 520
PECHE 365

PROIECT DE PROCES-VERBAL
CONSILIUL UNIUNII EUROPENE
(Agricultură și Pescuit)
18 septembrie 2023

CUPRINS

Pagina

PESCUIT

Activități fără caracter legislativ

3. UE-REGATUL UNIT: consultări anuale privind posibilitățile de pescuit pentru 2024 3
4. UE-Norvegia și statele costiere: consultări anuale pentru 2024 3

AGRICULTURĂ

Activități fără caracter legislativ

6. Aspecte legate de comerț în domeniul agriculturii 3

ANEXĂ – Declarații de consemnat în procesul-verbal al Consiliului 4

PESCUIT

Activități fără caracter legislativ

3. **UE-REGATUL UNIT: consultări anuale privind
posibilitățile de pescuit pentru 2024** 12133/23
Schimb de opinii

Consiliul a desfășurat un schimb de opinii referitor la prioritățile și obiectivele principale ale consultărilor cu Regatul Unit privind posibilitățile de pescuit pentru 2024 și un schimb de opinii cu privire la consultările în domeniul pescuitului cu Norvegia și cu statele costiere pentru 2024.

4. **UE-Norvegia și statele costiere: consultări anuale
pentru 2024** 12131/23
Schimb de opinii

Punctul 4 a fost abordat împreună cu punctul 3.

AGRICULTURĂ

Activități fără caracter legislativ

6. **Aspecte legate de comerț în domeniul agriculturii** 12640/23
Informare din partea Comisiei
Schimb de opinii

Consiliul a desfășurat un schimb de opinii cu privire la evoluțiile recente în ceea ce privește comerțul cu produse agroalimentare și acordurile și negocierile comerciale ale UE, atât la nivel bilateral, cât și la nivel multilateral.

De asemenea, Consiliul a desfășurat un schimb de opinii cu privire la situația importurilor de anumite produse agricole din Ucraina în urma expirării măsurilor de salvagardare relevante privind importurile în Uniune și a anunțurilor conexe ale Ucrainei în cadrul platformei de cooperare instituite pentru a aborda situația.

Consiliul a luat act de informarea din partea Comisiei, de observațiile delegațiilor și de răspunsul Comisiei.

Președinția va invita, în continuare, cu regularitate Comisia să prezinte Consiliului informații actualizate cu privire la aspecte legate de comerț în domeniul agriculturii.

Declarații privind punctele „A” fără caracter legislativ care figurează în documentul 12856/23

Referitor la punctul 1 de pe lista punctelor „A”:

Decizia Consiliului de autorizare a ratificării de către statele membre a Convenției (nr. 190) a OIM privind violența și hărțuirea, 2019

Abordare generală

DECLARAȚIA REPUBLICII BULGARIA

„Republica Bulgaria acordă o importanță deosebită promovării și apărării drepturilor omului. Țara este și va rămâne dedicată angajamentelor sale în materie de drepturi ale omului, inclusiv în ceea ce privește combaterea violenței și a hărțuirii la locul de muncă.

În 2018, Curtea Constituțională a Bulgariei a adoptat o hotărâre conform căreia Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice («Convenția de la Istanbul») promovează concepte juridice legate de noțiunea de «gen» care sunt incompatibile cu principiile de bază ale Constituției bulgare. În plus, în 2021, Curtea Constituțională a clarificat faptul că noțiunea de «sex» utilizată în Constituție nu ar putea fi înțeleasă, în contextul ordinii juridice naționale, decât în sensul său biologic (bărbați și femei).

Articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Convenția nr. 190 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) prevede acordarea de protecție atât pe criterii de «sex», cât și pe criterii de «gen», ceea ce, având în vedere hotărârile menționate anterior ale Curții Constituționale, pune sub semnul întrebării conformitatea convenției cu Constituția bulgară și, prin urmare, posibilitatea ratificării acesteia de către Republica Bulgaria. Prin urmare, Republica Bulgaria **nu sprijină decizia Consiliului prin care statele membre sunt invitate să ratifice Convenția (nr. 190) a Organizației Internaționale a Muncii privind violența și hărțuirea, 2019**, în privința căreia există insecuritatea juridică dacă aceasta creează sau nu o obligație de ratificare.

Republica Bulgaria este, de asemenea, preocupată de faptul că adoptarea acestei decizii ar putea avea un impact asupra competenței statelor membre de a decide în mod independent dacă își asumă sau nu obligații în temeiul acestei convenții în conformitate cu Constituția OIM, ceea ce, la rândul său, ar putea pune în pericol poziția statelor membre în cadrul negocierilor pentru adoptarea viitoarelor convenții și recomandări ale OIM referitoare la chestiuni care țin de competența partajată între statele membre și Uniune.”

DECLARAȚIA REPUBLICII CEHE

„Republica Cehă dorește să reamintească poziția sa exprimată în numeroase ocazii în cursul negocierilor privind actuala decizie, precum și deciziile anterioare ale Consiliului care permit, invită sau autorizează statele membre ale UE să ratifice convențiile și protocoalele Organizației Internaționale a Muncii (OIM). Republica Cehă a interpretat în mod consecvent aceste decizii ale Consiliului ca fiind măsuri care nu impun obligația de a ratifica convențiile internaționale în cauză. Mai curând, acestea sunt considerate instrumente care facilitează posibilitatea ratificării, confirmând în același timp principiul respectării depline a statelor membre ale UE în calitate de constituenți independenți ai OIM. În acest context, fiecare stat membru al UE își păstrează competența de a iniția procesul de ratificare, ghidat exclusiv de procesul său decizional național, fără a fi supus unor măsuri privind încălcarea tratatelor.

Republica Cehă insistă asupra necesității unei confirmări explicite care să le permită statelor membre ale UE să ratifice în mod voluntar, în cadrul jurisdicției lor naționale, Convenția (nr. 190) a OIM privind violența și hărțuirea. Fără această premisă și având în vedere faptul că, în cadrul reuniunii Coreperului din 19 iulie 2023, nu s-a ajuns la o interpretare juridică clară, Republica Cehă nu este în măsură să sprijine Decizia Consiliului de autorizare a ratificării de către statele membre a Convenției (nr. 190) a Organizației Internaționale a Muncii privind violența și hărțuirea, 2019 și se abține de la vot.

Republica Cehă ia act de afirmațiile Comisiei – exprimate în mai multe rânduri, în vederea menținerii practicii existente cu privire la această decizie și la toate deciziile anterioare ale Consiliului – potrivit cărora aceasta nu va lua măsuri pentru a asigura ratificarea convențiilor OIM de către statele membre ale UE și apreciază aceste aserțiuni.”

DECLARAȚIA LITUANIEI

- „1. Luând în considerare practica consacrată a Comisiei Europene în ceea ce privește deciziile anterioare ale Consiliului referitoare la convențiile și protocoalele Organizației Internaționale a Muncii (OIM), Lituania sprijină propunerea de decizie a Consiliului prin care statele membre sunt invitate să ratifice Convenția (nr. 190) a OIM privind violența și hărțuirea, 2019.
2. Lituania este ferm convinsă că adoptarea acestei decizii a Consiliului va contribui la menținerea unei acțiuni unitare din partea tuturor statelor membre ale UE, va sprijini obiectivele viitoarelor convenții și va juca un rol esențial în adoptarea acestora în cadrul organismului tripartit al OIM.
3. În același timp, deși luarea acestei decizii a Consiliului la nivelul Uniunii Europene este necesară pentru respectarea acquis-ului comunitar, Lituania înțelege și subliniază poziția exprimată în timpul negocierilor, potrivit căreia această decizie a Consiliului și deciziile sale anterioare nu creează o obligație de ratificare a convențiilor internaționale în cauză, întrucât statele membre ale UE sunt constituenți autonomi ai OIM.”

DECLARAȚIA UNGARIEI

„Luând în considerare avizul Serviciului juridic al Consiliului furnizat în cursul negocierilor, Ungaria ar dori să își reitereze opinia juridică potrivit căreia nu există o necesitate juridică de a adopta o decizie a Consiliului pentru a permite statelor membre să ratifice Convenția (nr. 190) a Organizației Internaționale a Muncii privind violența și hărțuirea, 2019 (denumită în continuare «Convenția OIM nr. 190»), deoarece convenția nu implică nicio competență exclusivă a UE. Remarcăm faptul că șapte state membre au ratificat deja convenția, ceea ce confirmă, de asemenea, *de facto*, această concluzie.

Fără a aduce atingere celor de mai sus, Ungaria ia act, de asemenea, de multiplele declarații verbale ale Comisiei potrivit cărora aceasta nu va lua măsuri pentru a asigura ratificarea convenției de către statele membre, chiar dacă se adoptă o decizie a Consiliului în această privință.

În cele din urmă, Ungaria ia act cu regret de procedura care a condus la adoptarea deciziei în cauză a Consiliului. În această privință, reamintim că, în cadrul reuniunii sale din 31 mai 2023, Coreperul a concluzionat că va recomanda Consiliului aprobarea unei declarații care să fie consemnată în procesul-verbal, prin care Consiliul să ia act de faptul că nu se poate obține majoritatea calificată necesară pentru adoptarea propunerii de decizie a Consiliului. Este regretabil faptul că nu s-a dat curs concluziilor reuniunii Coreperului.”

DECLARAȚIA AUSTRIEI

- „1. În principiu, Austria subliniază opinia sa juridică potrivit căreia decizia Consiliului prin care statele membre sunt invitate să ratifice convenția internațională în cauză nu creează o obligație.
2. Statele membre ale UE sunt constituenți autonomi ai OIM. O obligație de ratificare contravine principiului structurii tripartite consacrat în Constituția OIM și în Convenția nr. 144 a OIM din 1976, ratificată de toate statele membre ale UE.
3. Austria ia act de asigurările Comisiei Europene că se va abține de la demersuri juridice împotriva statelor membre care optează pentru neratificarea convenției.”

DECLARAȚIA COMISIEI

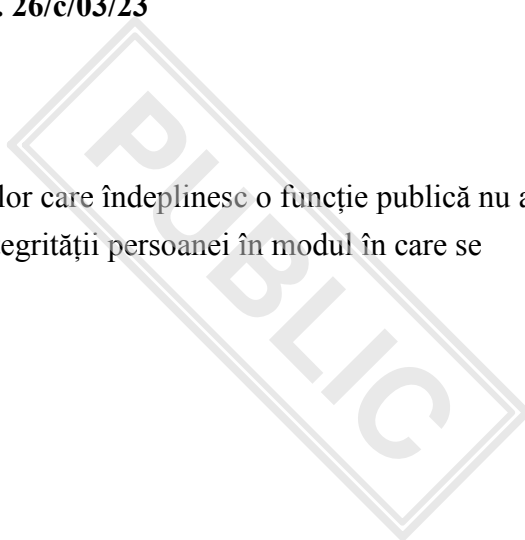
„Convenția privind violența și hărțuirea, 2019 (nr. 190) a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) a fost adoptată în cadrul centenarului OIM, iar ratificarea sa pe scară largă este esențială pentru eliminarea efectivă a violenței și a hărțuirii la locul de muncă. Această nouă convenție a OIM este un instrument internațional extrem de necesar pentru a proteja dreptul oricărei persoane la o lume a muncii fără violență și hărțuire. Bazându-se pe rolul important jucat de UE și de statele sale membre în procesul care a condus la adoptarea de către OIM a Convenției privind violența și hărțuirea, Comisia și-a prezentat propunerea pentru a oferi cadrul adecvat al UE pentru ca statele membre să ratifice în mod individual chestiunile care intră în sfera de competență a Uniunii. O eventuală dificultate a unui stat membru de a ratifica convenția nu ar trebui să împiedice continuarea procesului de ratificare de către alte state membre, în interesul Uniunii.”

**Referitor la punctul 8 de
pe lista punctelor „A”:**

**Accesul public la documente
Cererea de confirmare nr. 26/c/03/23
Aprobare**

DECLARAȚIA FINLANDEI

„Finlanda este de părere că divulgarea numelor persoanelor care îndeplinesc o funcție publică nu ar aduce atingere, în general, protecției vieții private și a integrității persoanei în modul în care se prevede în Regulamentul 1049/2001.”

Referitor la punctul 19 de pe lista punctelor „A”:

Decizia Consiliului privind semnarea Acordului privind conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicției naționale
Adoptare

DECLARAȚIA CONSILIULUI

„Consiliul ia act de faptul că zonele care nu intră sub jurisdicție națională acoperă aproape două treimi din suprafața oceanelor lumii și nouăzeci și cinci la sută din volumul acestora și conțin o biodiversitate marină bogată de importanță deopotrivă ecologică și socioeconomică, care este supusă unei presiuni crescânde. Prin urmare, Consiliul consideră că decizia sa de a autoriza semnarea, în numele Uniunii, a Acordului întemeiat pe Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării și referitor la conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității marine în zonele care nu intră sub jurisdicție națională («Acordul BBNJ») este una dintre etapele prin care se promovează consecvența abordării Uniunii cu privire la conservare și gestionare în privința tuturor oceanelor și se consolidează angajamentul acesteia cu privire la conservarea pe termen lung și la utilizarea durabilă a resurselor biologice marine la nivel mondial.

De asemenea, Consiliul ia act de faptul că articolul 67 din Acordul BBNJ prevede că, în cazul unei organizații de integrare economică regională care este parte la Acordul BBNJ, la care unul sau mai multe state membre sunt, de asemenea, părți, organizația și statele sale membre decid cu privire la responsabilitățile care le revin pentru îndeplinirea obligațiilor lor în temeiul acordului. În consecință și având în vedere că statele membre ale Uniunii Europene și-au exprimat intenția de a deveni părți la Acordul BBNJ, Consiliul subliniază importanța abordării, în etapa încheierii, în numele Uniunii, a Acordului BBNJ, a repartizării competențelor între Uniune și statele sale membre, precum și a definirii, după caz, a modalităților interne privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor Uniunii și ale statelor sale membre în temeiul Acordului BBNJ. Aceste modalități ar trebui să țină seama în mod corespunzător de interesele legitime ale Uniunii și ale statelor sale membre în domeniul lor de competență respectiv, în special de cele ale unui stat membru în cazul unor implicații potențiale în domenii aflate sub jurisdicția sa națională, și ar trebui să respecte pe deplin principiile atribuirii, echilibrului instituțional și cooperării loiale.”

DECLARAȚIA COMISIEI

„1. Comisia consideră că decizia privind semnarea unui acord internațional trebuie să se refere la persoana desemnată de negociator drept persoană împuternicită să semneze.

Prin urmare, modificările de la articolul 2 prin care se prevede că președintele Consiliului desemnează persoana care urmează să semneze, în numele Uniunii, «Acordul în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării referitor la conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității marine în zonele din afara jurisdicției naționale» (Acordul BBNJ) nu sunt conforme cu tratatele.

Conform poziției exprimate de Comisie în cauza pendinte C-551/21, aflată pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene, actele de reprezentare externă în procesul de elaborare a tratatelor, care includ semnarea unui acord internațional, constituie, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din TUE, prerogativele instituționale ale Comisiei [cu excepția actelor referitoare la acorduri care intră exclusiv sau predominant în sfera politicii externe și de securitate comune a Uniunii, unde Înalțul Reprezentant este cel care reprezintă Uniunea pe plan extern în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din TUE].

Avocatul general a fost de acord cu Comisia în concluziile sale din 13 iulie 2023 prezentate în cauza respectivă (ECLI:EU:C:2023:579).

2. Comisia consideră, de asemenea, că considerentul 10, care prevede că decizia Consiliului privind semnarea nu ar trebui interpretată ca făcând uz de posibilitatea ca Uniunea să își exercite competența externă în domenii reglementate de Acordul BBNJ ce intră în sfera de competență partajată, în măsura în care o astfel de competență nu a fost încă exercitată la nivel intern de către Uniune, nu este în conformitate cu jurisprudența referitoare la articolul 3 alineatul (2) din TFUE. Acest considerent referitor la abținerea Uniunii de la exercitarea competenței sale partajate aduce atingere unui test obiectiv de exercitare a unei competențe partajate, întrucât jurisprudența relevantă permite exercitarea unei astfel de competențe prin intermediul acțiunii externe înainte de adoptarea normelor interne.

3. În ceea ce privește considerentul 11 care prevede că UE ar trebui să devină parte la Acordul BBNJ alături de statele sale membre deoarece ambele au competențe în domeniile reglementate de Acordul BBNJ și că decizia Consiliului privind semnarea nu aduce atingere semnării acordului de către statele membre, în conformitate cu procedurile lor interne, Comisia consideră că expresia «alături de statele sale membre» ar putea fi considerată o cerință implicită de acord comun, în sensul că UE ar trebui să aștepte până când statele membre semnează Acordul BBNJ alături de UE.

Deși își menține pozițiile generale cu privire la cele de mai sus, Comisia nu se opune adoptării propunerii modificate privind semnarea, în numele Uniunii, a Acordului BBNJ (ST 12416/23) de către Consiliu, prin vot [cu majoritate calificată].”

**Referitor la punctul 25 de
pe lista punctelor „A”:**

**Decizie a Consiliului privind poziția UE în cadrul Conferinței
mondiale pentru radiocomunicații a Uniunii Internaționale a
Telecomunicațiilor din 2023
(Dubai, EAU, 20 noiembrie-15 decembrie 2023)
*Adoptare***

DECLARAȚIA FINLANDEI

„Nevoia de spectru suplimentar pentru tehnologiile mobile pe suport radio, cum ar fi 5G și 6G, va crește până în 2030. Finlanda este ferm convinsă că UE ar trebui să fie proactivă în politica sa în domeniul spectrului pentru a rămâne competitivă pe piața mondială a tehnologiilor pe suport radio și pentru a-și atinge obiectivele digitale pentru 2030, precum și pentru a asigura reziliența și autonomia strategică deschisă.

Finlanda consideră că este necesar să se evalueze alocarea cu statut primar către serviciul mobil a benzii de frecvențe de 470-694 MHz în regiunea UIT 1 și să se includă această chestiune pe ordinea de zi a WRC-27.

Având în vedere condițiile tehnice extinse stabilite în prezent pentru ca UE să poată conveni asupra identificării pentru IMT a benzii de frecvențe de 6 425-7 125 MHz, Finlanda consideră că UE ar trebui să aibă în cadrul WRC-27 o abordare mai favorabilă față de o astfel de identificare. Această parte superioară a benzii de 6 GHz este momentan singura opțiune de spectru IMT suplimentar pentru a răspunde evoluției aplicațiilor pentru utilizatori și a tendințelor din domeniul serviciilor mobile.

Finlanda este, de asemenea, ferm convinsă că UE ar trebui să efectueze studii privind un posibil spectru candidat pentru 6G în gama de frecvențe de 7 125 MHz-30 GHz, până la WRC-27, recunoscând în același timp necesitatea de a proteja utilizarea existentă în acest spectru și fără a pune în pericol utilizările relevante pentru politica de securitate și apărare comună sau pentru politica spațială a Uniunii.”